Ч. 151 Пятниця 10 (22) липня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Рада промислова і голоси віденьскої праси о ній. — Дальша акция язикова. — Втеча Золї. — Загадочність капітуляциї Сантхаґа де Куба. — Ситуация на Кубі. — Дон Карльос грозить.)

Під проводом міністра торговлї дра Бернрайтера і в присутности міністра рільництва відбуло ся вчера відкрите засїдань прибочної ради промислової. Міністер торговлї в своїй вступній річи обговорював будучу дїяльність прибочної ради промислової, котра в порозуміню зі секциєю рільництва має займати ся не лиш справами промислу і торговлї, але й взагалї справами зарібковими, а крім того вихованем, технїчним приготовленем, та духовним і матеріяльним піднесенем кляси робітничої. Міністер заявив дальше, що устанавленем уряду робітничого має утворити ся нову дальшу інстанцию до рішеня полїтично-суспільних справ, а то при участи представителїв стану робітничого. Міністер вказав дальше, яко найблизшу задачу ради промислової, приготовляючу працю до маючої відновити ся в 1903 р. угоди торговельної. В тій праци возьмуть участь також знатоки. Тут треба всякої ясности що-до границь округа митового і що-до відносин з Угорщиною. Впаслїдок звістних обставин положене зложило ся так, що Угорщина чекає на Австрию, а Австрия сама на себе. Велика одвічальність спадає на всїх, що мають вплив на ту справу. Великі інтереси промислу австрийского, добро обох половин державн, а навіть державне становище монархії — все то зависить від успішного залагодженя сеї справи. Правительство не може тут бути пасивним, оно мусить оцїняти ситуацию спокійно але з бистротою погляду.

Незвичайно поважна ситуация вимагає зарядженя приготовлень на случай, коли би не прийшло до угоди з Угорщиною; справа та впрочім не належить лиш до самого правительства, але й до всїх інтересованих кругів. Ті приготовленя економічні не повинні мати характеру війни економічної. Консеквенциї і можність роздїлу треба лиш длятого розслїдити, щоби навіть в послїдній години можна удержати спільність господарчу. Не розходить ся тут о борбу, але о рівнобіжну акцию Австриї і Угорщини в однаковій цїли: розвій і підпиране промислу. Цїль однакова, хоч средства мають бути ріжні. Міністер обговорював дальше дїяльність віддїлів експортового і промислово-рукодїльничої ради промислової, а відтак вказував на конечність реформи законів акцийних. Приготовленя правительства в сїм напрямі суть в повнім ходї. Основою до проектованої реформи буде знесене застарілої системи концесийної і заведене т. зв. нормової системи, а поки що правительство буде старати ся робити пільгу асоциациї капіталів вводженем свобіднїйшої практики.

По промовах Ляйтенберґера і Мавтнера, котрі доказували, що тепер отвирає ся нова ера правительственної полїтики торговельно-промислової, слїдувало уконституоване постійних віддїлів ради і роздїл рефератів.

„W. Tagblat“ доказує, що прибочні ради, промислова і рільнича мають значінє економічного парляменту. „Volksblatt“ доказує, що вчерашний день має значінє історичне, бо означує конець конституциї з 1867 р. Парлямент показав ся в справах економічних занадто потяжким, так, що правительство утворило собі нове форум, котрого хоче радити ся у важних справах законодайних.

N. fr. Presse висказує гадку, що правительство виготовляє новий проект закона язикового, а відтак розпічнє конференциї на ново. Grazer Tagblatt доносить також піби то о якихсь нових плянах ґр. Туна, котрий по оногдашній конференциї з католицкою партиєю людовою нараджував ся також з бар. Хлюмецким. Після згаданої ґазети думає ґр. Тун уложити начерк закона язикового, котрий відтак на основі §. 14 має бути заведений яко закон язиковий в Чехії, а дотеперішні розпорядженя язикові будуть задержані лиш для Moрави. Тим способом хоче ґр. Тун зробити пресию на Нїмцїв, щоби справу язикову на Мораві борзо управильнили. — Vaterland і деякі другі віденьскі ґазети доказують, що репрезентанти католицкої партиї людової не висказали на оногдашній конференциї нїякої позитивної гадки і конференция не принесла нїякого успіху; инші ґазети доказують знов, що участники конференциї згодили ся остаточно в засадї на проект закона язикового, предложеного правительством. Конференциї вже закінчили ся і намірена конференция з Словінцями відпала.

Француські ґазети потверджують вість, що Золя втїк, але чи до Брукселї чи до Женеви або взагалї за границю — того не знати. Прихильники Золї доказують навіть, що він не виїхав з Франциї лиш укриваєсь. Єму розходило ся о то, щоби єму не доручено вироку, бо в противнім случаю мусїв би до 5 днів внести рекурс, а найдальше до 14 днів мусїв би процес на ново відбути ся. Figaro доказує, що Золя не втїк, лиш виїхав в тій цїли, щоби узискати деякі правні уступки. Так само каже

2)

Партия гри в кістки.

(З француского — Пр. Меріме.)

(Дальше).

Рожер — оповідав капітан — мав в хвили, коли я єго пізнав, о три роки більше як я. Він був поручником, а я хорунжим. Впевняю вас, що був то один з найлїпших офіцирів нашого корпуса; впрочім золоте серце, інтеліґентний, образований, спосібний, словом славний молодець. На шасте був трохи гордий і скоро обиджував ся, що походило здає ся звідси, що був незаконного походженя і що все бояв ся, аби єму то не відобрало поважаня у людий; але правду сказавши, найбільшою єго хибою була сильна жадоба вести всюди перед. Єго отець, котрий нїколи єго не бачив, виплачував єму пенсию, яка вповні виставала на єго потреби, але щож, коли Рожер був надто великодушний. Всьо, що було єго, належало і до єго приятелїв. Коли взяв тримісячну платню, треба було лише підойти до него з сумним лицем.

— Щож тобі товаришу? — питав зараз — здаєть ся, не дзвенить в кишени, та ось моя мошонка, бери з неї, кілько тобі треба і ходім разом на обід.

До Бресту приїхала молода акторка, дуже хороша, на імя: Ґабриеля. Поробила всякорі підбої між моряками і офіцирами залоги. Не була то правильна краса, але мала гнучкий стан, хороші очи, малу ніжку і досить поважне лице. То всьо дуже притягає, коли чоловік має двайцять до двайцять пять лїт. Крім того говорено, що она найбільше примхувата з усіх женщин, а єї гра на сценї потверджувала то. Раз грала прекрасно як справдішна перворядна артистка, на другий день в тій самій штуцї була холодна, без чувства і без житя і говорила свою ролю як дитина катихизм. Особливо займала нашу молодїж історня, яку о ній оповідано. В Парижи мала мати зносини з якимсь богатим сенатором. Для неї робив він найнеімовірнїйші дурниці. Раз, коли був у неї, заложив на голову капелюх. Она жалувала ся на брак поважаня і просила єго, аби здоймив капелюх. Сенатор почав сьміяти ся, здвигнув плечима і сказав, розпираючи ся в кріслї: „О, коли б я ще вязав ся присутностию такої дївчини“. Удар в лице білою ручкою Ґабриелї був відповідию на ті слова, а капелюх покотив ся в другий конець комнати. Звідси прийшло до зірваня між обоїма. Старали ся о єї любов банкири і ґенерали, але она всїм відмовила і вибрала собі зване артистки, аби, як казала, жити независимо.

Рожер, побачивши єї і довідавши ся о тім, сказав собі, що она для него сотворена, і з отвертостию моряка зложив єї красї в слїдуючий спосіб почесть. Купив найкрасших і найрідших цьвітів, які лиш мав Брест, звязав їх в китицю гарною рожевою стяжкою і всунув в середину звиток двайцятьох пятьох наполеонів в золотї — всьо, що мав в тій хвили. Я запровадив єго за кулїси в часї перестанку межи актами. Сказав Ґабриелї, що она дуже хорошо убирає ся, подав їй китицю і попросив, аби єму було вільно відвідати єї. Всьо в трех словах.

Доки Ґабриеля бачила лише цьвіти і молодця, що їй їх подав, усьміхала ся та чемно поклонила ся, але коли почула в руцї тягар золота, змінила ся як поверхня моря під подувом тропікального гураґану. З цїлої сили кинула в мого бідного приятеля цьвітами і грішми, так, що ще який тиждень мав знаки на лици. Роздав ся дзвінок режисера, Ґабриеля вийшла на сцену і грала всьо як найгірше.

Рожер, підоймивши китицю і гроші, пішов до буфету, дав цьвіти касиєрцї і старав ся утопити в пончи згадку о безсердечній дївчинї. Однако то не удалось єму і хоч прикро було єму показувати ся з підбитим оком, залюбив ся на смерть в загонистій акторцї. Писав до неї по двайцять листів на день і то яких! Покірних, ніжних, повних поважаня, як до княжни. Перші листи звернено єму запечатані, на дальші не одержав відповіди. Мимо того, не тратив ще надії, доки она не сказала єму, що помаранчарка в театрі обвиває свої помаранчі в єго любовні листи. Ґабриеля в своїй великій злобі давала їй ті письма, аби пімстити ся на біднім Рожері. То

і Aurore та заповідає, що Золя і Перре стануть в жовтни знов перед судом.

З Мадриду наспіла досить дивна вість, котра, коли би показала ся правдивою, була би доказом дивних і сумних відносин в іспаньскій армії і взагалі в Іспанії. Ото після тої вісти доносить ґен. Блянко з Гаванни, що він не дав ані посередно ані безпосередно уповажненя до капітуляциї Сантхаґа де Куба, котра настала без его відомости. Ґен. Тораль буде потягнений до одвічальности після цілої строгости войскового права.

Після послідних вістий з Сантхаґо відносини межи Американцями а повстанцями на Кубі так погіршили ся, що можна побоювати ся як найбільших комплікаций. Американці зовсім некриють ся з погордою для повстанців.

Оногди виладували Американці в Сантхаґо 28.000 сотнарів всілякої поживи. Виморені голодом люди з міста кинулись товпою на поживу, зачали бити ся самі межи собою а відтак розбивати скрині і рабувати. Американці мусіли аж завести кордон войсковий і тогди аж розділюване поживи відбувало ся спокійно.

Дон Карльос відозвав ся знову важким словом з Брукселї. Він заявляє, що революция в Іспанії єсть неминуча. Відступлене ворогови хочби одної пяди землї змусить его підняти оружие. Орґанізация карлїстів єсть вже скомплетована і пороблені всї приготовленя.

Новинки.

Львів дня 21-го липня 1898.

— Шеста ґімназия у Львові. З днем 1-го вересня с. р. буде отворена у Львові нова шеста з ряду ґімназия. Та ґімназия буде містити ся в будинку IV-ої ґімназиї під назвою: „паралельні кляси IV-ої ґімназиї“. Управа паралельок буде окрема. Учительский персонал нової ґімназиї будуть творити професори: Фр. Бізонь, Войт. Ґжеґоржевич, о. Ів. Костецкий, др. Пехник, Кар. Равер, др. Врубель, а управителем буде проф. Ямруґевич або проф. Равер.

— Важне товариство фінансове оснувало ся у Львові, а ним є: „Краєвий союз кредитовий, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.“ Суд краєвий, яко торговельний у Львові, рішенєм з дня 2. липня 1898 р. ч. фірм. 834, зарядив вписати его до реєстру стоваришень заробкових і господарских, оголошуючи, що місце пробуваня стоваришеня є місто Львів, що підприємство основує ся на статутї стоваришеня з 3 ого мая 1898; що предметом предприємства є: а) орґанізувати стоваришеня, товариства і спілки економічні, як також старати ся о кредит для тих стоваришень, товариств і спілок економічних, що приступлять в члени стоваришеня; — б) контролювати діяльність тих стоваришень, товариств і спілок економічних, що приступлять в члени стоваришеня; — в) удїляти своїм членам дешевого і приступного кредиту; — г) приймати до користного обороту капітали за умовленим опроцентованем і в депозит; — д) в міру узисканого призволеня законного (концесиї) видавати заставні листи і утримувати заставничий відділ; — е) переводити парцеляцию посїлостий та в загалї сполученими силами докупувати всякі пожиточні підприємства економічні на користь своїх членів; — дальше: що час треваня предприємства є необмежений; — що управу стоваришеня творять: др. Кость Левицкий, др. Стефан Федак і др. Ярослав Кулачковский, котрі є уповажнені до введеня стоваришеня в жите, — що оголошеня стоваришеня наступають через оповіщенє в однїй з краєвих часописий руских; — що одвічальність членів є обмежена та що поодинокий удїл членьский виносить 25 зр. (пятьдесять корон.)

— Стан засївів в Галичинї, після справозданя Rolnika, так представляє ся: Період горяча і посухи перервали шалїючі тучі в днях 29 і 30 червня. Град навістив особливо повіти середної Галичини, на цїлім просторі від Ярослава і Чешанова аж по Станиславів і Тисьменицю. В сторонах, не навіщених градом, можна надїятись добрих зборів. Пшениця поправилає і добре відцвила. Жита пересїчно добрі: в Золочівскім, Сокальскім і Скалатскім добрі, колос повний, і можна надїятись доброго видатку. Ячмена і вівси, що в маю так добре заповідали ся, потерпіли в наслїдок посухи в червни. В Ярославскім і Перемискім, в Бобреччинї, в Галицкім, на Поділю і Покутю, де в більшій мірі була і є посуха, тримають ся пізнїйші ячмена і вівси низько, ростуть слабо і жовкнуть. На Підгірю ярина добра, з виїмком Стрийщини. Гречка і струкові ростини добрі, рівно і бараболї, хоч ті відчули посуху. Тілько в Ходорівщинї бараболї зле і пізно посходили, малі і не ростуть. Бураки в наслїдок посухи в червни також потерпіли; н. пр. в охрестности Обергина треба було переорювати. Хміль добрий, хоч не росте. Конюшини і сїна в многих сторонах позбирано, а в декотрих сїнокоси кінчать ся. Сїна що до якости добрі, але поріст паші був малий, а в околицях, де не було опадів, зібрано сїна о третину менше, як торік.

— Конкурс. Видїл Рускої Бурси в Тернополи розписує отсим конкурс на 70 місць в інтернатї товариства для учеників шкіл всякої катеґориї за доплатою місячною від 9—15 зр. Родичі, а взглядно опікуни, що рефлектують на принятє своїх дїтий, зволять найдальше до 10 н. ст. серпня внести свої поданя до видїлу Рускої Бурси на руки о. Вол. Громницкого, рус. кат. пароха в Тернополи, долучаючи при поданю: 1) декларацию, яку суму місячно зобовязують ся платити, 2) сьвідоцтво убожества, если доплата має бути менша чим 12 зр., 3) послїдне сьвідоцтво шкільне і 4) 20 кр. почтовими марками на рекомендовану відповідь. Першеньство до принятя мають ученики, що сего року шкільного були в заведеню. В разї принятя мусить питомець виказатись одвітною скількостию біля і обуви, та кромі місячної доплати з гори платної в Тернополи зложити 2 злр. на вписове і інвентар. — Абсолютно виключені від принятя суть: 1) всї бувші питомцї заведеня, що залягають з якою небудь сумою доплат місячних; 2) всї такі, що на послїднім сьвідоцтві шкільнім мають з обичаїв і пильности низшу ноту чим I. і II. степень. — Родичі принятих питомцїв мають при вступленю їх синів до бурси зложити в канцеляриї заведеня письменну декларацию, що доплати місячні будуть складати з гори, та що в разї неправильностий в точности плаченя піддають ся поступованю судовому в Тернополи. — За видїл тернопільскої Рускої Бурси: *Др. В. Лучаківский. — Сьвщ. В. Громницкий.*

— На доставу шутру на стратеґічну дорогу Бурштин-Лопушна в бережаньскім будівничім окрузї в рр. 1899, 1900 і 1901 відбуде ся дня 3 серпня с. р. в старостві в Бережанах лїцитация. Оферти треба вносити найдальше до 12 години згаданого дня, а мають бути написані на урядових бляшкетах зі стемплем на 50 кр. Фіскальни розхід на шутер, що має доставити ся, означений в висотї 3835 зр. за 1.400 куб. метрів.

— Заходом бобрецкої філії „Просьвіти“ відбуде ся в четвер 28-ого липня с. р. концерт в Бібрцї, на вдовичо сиротиньский фонд бобрецкого деканата. — Проґрама: 1) Вступне слово. 2) Бортняньский „Вскую прескорбна“ — хор питомців. 3) Цитра. 4) Вербицкий „Жовнїр“ — хор питомців. 5) Шевченко „Сон“ деклямация. 6) Дует Л. М. 7) Колесса „Козаки“ — хор. 8) Коростіль „Весняне сонїнько“ — сольо Л. 9) Бортняньский „Гласом моїм“, псалом. — Початок точно о годинї 7 вечером. Ціни місць: крісло 1·50 зр., вступ на салю 50 кр., на ґалерию 20 кр. Білети можна замовляти у п. Витковицкого і в день концерту при касї. — По концертї товариска забава.

— О незвичайнім убийстві доносять з Перемишля: Молодий підпоручник 45 полку піхоти

був страшний удар для нашого приятеля, однако его пристрасть не уменшила ся. Почав говорити, що оженить ся з акторкою, а коли ми сказали, що міністер маринарки нїколи не згодить ся на то, заявив, що застрілить ся.

Тимчасом лучило ся, що офіцири піхотного полку, що стояв залогою в Брестї, хотіли на однім представленю, аби Ґабриеля повторила якусь пісню, а она відмовила. Обі сторони так завзяли ся, що від свисту офіцирів мусїли спустити заслону, а акторка зімлїла. Ви знаєте, що то партер такого міста, де стоїть войско. Войскові умовили ся, що завтра і в слїдуючі днї треба виновницю знов висвистати, доки не перепросить їх за обиду. Рожер не був в театрі того вечера, але кілька годин пізнїйше довідав ся о пригоді і о уложенім плянї. Він зараз рішив ся, що має зробити.

На другий день, коли Ґабриеля вийшла на сцену, роздали ся в сторонї офіцирів страшні крики і свисти. На то Рожер, що умисне станув зараз коло крикунів, встав і промовив до найголоснїйших так обиджуючо, що цїлий їх гнїв обернув ся против него. Тоді з найбільшим спокоєм добув з кишенї книжочку і почав вписувати назвища, які єму подавано з усїх сторін; був би бив ся з цїлим полком, коли би з почутя солїдарности не прибуло богато офіцирів маринарки і не визвало більшої части его противників. Заколот був справдї страшний. Цїлу залогу посаджено до арешту; але коли нас випущено, розпочали ся строгі рахунки. Найшло ся нас шістьдесятьох на рівнинї. Рожер сам поєдинкував ся по черзї з трема офіцирами, одного убив, двох тяжко ранив, а сам не потерпів нїякого ушкодженя. Менї менше сприяло щастє: мій противник офіцир, що учив борбництва, пхнув мене так добре в груди, що я мало не умер. Кажу вам, що гарно виглядав той поєдинок, чи радше та битва, маринарка побідила на цїлій лїнії і полк перенесено з Бреста.

Можете собі представити, що й наші висші офіцири не забули о виновнику тої суперечки. Два тижднї стояла сторожа при его дверях.

В часї, коли скінчив ся его арешт, вийшов і я зі шпиталя і відвідав его. Якеж було моє зачудованє, коли я застав его, як обідав разом з Ґабриелею. Зробили на мене враженє людий, жиючих з собою від давна. Говорили собі ти і пили з одної склянки. Рожер представив мене своїй любцї як свого найлїпшого приятеля і сказав, що я потерпів рану в битві, котру она викликала. Подякувала менї за то незвичайно щиро. Мала цїлком войскові навички.

Пережили три місяцї як найщасливійші люди. Здавалось, що Ґабриеля незвичайно его любить, а Рожер признав ся, що не знав правдивої любови перед стрічею з Ґабриелею.

До порту прибула голяндска фреґата. Пили ся всїлякі вина, а по обіді, не знаючи, що робити — ті пани говорили дуже лихо по французски — засїла більша часть офіцирів і їх гостий до гри. Голяндцї були якось при грошах, особливо їх перший поручник давав такі високі ставки, що нїхто не хотїв з ним грати. Рожер звичайно не грав, але сим разом уважав, що треба боронити чести вітчини. Отже пішов на найвисші ставки Голяндця. Спершу виграв, відтак програв. По кількох виграних і програних розійшли ся. Тепер ми устроїли банкет для гостий порту. Знов гра. Знов Рожер з поручником. Від тепер стрічали ся кілька днїв то в каварни, то на покладї і грали всїлякі гри, а особливо метали жереб. Ставки заєдно росли, аж вкінци дійшли до двайцятьох пятьох наполеонів. Величезна сума для нас бідних офіцирів, платня більше як двомісячна! По тиждни Рожер програв всьо що мав, а крім того три до чотирох тисячів франків позичених то тут то там.

Догадуєте ся певне, що Рожер і Ґабриеля оплачували спільно видатки, чи властиво Рожер давав десять або двайцять разів більше до спільної каси. Але все уважав, що гроші в тій касї належать до любки; собі задержував лише пятьдесять наполеонів. Тепер мусїв сягнути до тамтої суми, але Ґабриеля не сказала єму ні слова.

Гроші на жите пішли тою самою дорогою що й давнїйші на бічні видатки. Вскорі Рожер ставив своїх послїдних двайцять пять наполеонів. Гра була довга і завзята. Рожер грав з розпукою. Прийшла рішаюча хвиля. Ніч була пізна, офіцир, що приглядав ся довго їх грі, заснув в фотели, Голяндець сам дрімав. Випив був надто богато пончу. Лиш Рожер не гадав о снї, кидав жереб дрожачи і так сильно, що аж сьвічка затрясла ся. Голяндець обернув голову до сьвічки, з котрої капля упала єму на нові штани, відтак поглянув на кістку. Рожер виграв.

Блїдий як смерть взяв виграну. Грали дальше. Щастє служило мому приятелеви, хоч чим раз більше розпалював ся і підносив ставки. Голяндский поручник упер ся, подвоював, потроював, десятирив ставки. Заєдно програвав. Здаєсь менї, що бачу его: високий, білявий, повільний, з лицем як з воску. Вкінци встав

Густав Штумп, приділений на якийсь час до служби в піонїрскім відділї перемискім, винен був перемискому лихвареви Гопфінґерови 25 зр. і довгий час їх не віддавав. Гопфінґер писав до Штумпа кореспондентки, жадаючи звороту гроший, а коли то не помагало, обжалував Штумпа перед командантом полку. Довг був поручений словом чести, отже Штумп дістав порученє залагодити справу з вірителем до 19 с. м. Минувшого понедїлка о годинї 11-ій в ночи вийшов Штумп зі свого мешканя і пішов до Гопфінґера, котрого застав в товаристві жінки як сидїв за столом і розмавляв. Підпоручник віддав лихвареви 25 зр. і зажадав від него поквітованя. Коли Гопфінґер писав то поквітованє, добув Штумп з кишенї револьвер і вистрілив з него Гопфінґерови в праве ухо та на місци положив єго трупом. Відтак вибіг на улицю, де на него ждав замовлений фіакер і відїхав до дому. Там забрав ся спокійно до читаня книжки. Вскорі прибув з інспекциї офіцир 77 полку піхоти і арештував Штумпа. Кажуть, що Штумп від кількох вже тиждгів терпів на великий нервовий розстрій.

— **Самоубийство.** У Віднк в касарни жандармериї на Ляндштрассе стрілив до себе два рази з карабіна жандарм Іван Зибликевич, а відтак покалїчив себе ножем в груди і в лїву руку. Самоубийник жив ще, а запитаний про причину, для якої наложив на себе руку, відповів, що єму здавало ся, що весь сьвіт погорджує ним за те, що він став жандармом.

— **Отроєнє грибами.** На львівских торгах появили ся зінсуті гриби, бо в неділю і понедїлок лучили ся випадки отроєня грибами. В недїлю лучило ся то родинї каменичного сторожа Трофима Ковбаси і єго комірникам родинї Лїсевичів, разом 8 осіб. Мимо вчасного прибутя поготівля ратункової стациї і примінення антидотів двоє з них померло. В понедїлок стало ся подібно. Жінка зарібника Романця їла на обід разом з своїм чоловіком і 2 дїтьми гриби. Сейчас по спожитю виступили сильні обяви отроєня. Всї вили ся з болю. Стация ратункова удїлила їм першої помочи, але стан їх так грізний, що всї 4 особи віддано до шпиталю.

— **Помер** в Кракові др. Альфред Кароль Обалиньский, професор хірурґії в університетї краківскім в 55-ім роцї житя; — Генрика з Кушпірів Дудкевичева, вдова по бл. п. Євгенію Дудкевичу, бувшім пароху і властителю Рудна під Львовом, дня 17 липня в 58-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Продовжене речинців достави задля перерви в руху товаровім в неділї і сьвята. — Рескриптом з дня 2 липня с. р. ч. 28.052 зізволило Високе ц. к. Мінїстерство зелїзниць, по мисли постанов §. 63. уст. 11 реґуляміну руху, на продовжене приписаних речинців достави в ті недїлї і сьвята, у котрі посилки товарові (з виїмкою живих звірят) на шляхах ц. к. австр. зелїзниць державних як і на зелїзницях льокальних позістаючих в зарядї державнім, в наслїдок заведеного з днем 1 мая 1898 у недїлї і сьвята обмеженя в руху товаровім, можуть бути в перевозї вздержані. — Зарядженє се обовязує від 24 червня до 31 серпня 1898 так в льокальнім, як і заграничнім руху товаровім.

Шлях зелїзничий Карльсберґ-Путна нових буковиньских зелїзниць льокальних зі стацією Путна передає ся до прилюдного ужитку дня 7 липня с. р.

Шлях зелїзничий Лужани-Залїщики нових буковиньских зелїзниць льокальних зі стациями Кіцмань, Веренчанка, Кісел́їв, Стежанївка і Залїщики, як також перестанками Вителївка, Сиховерхів і Прилипче передали ся до прилюдного ужитку дня 12 липня 1898. Згадані стациї уряджено для загальпого руху, а перестанки для обмеженого руху особового і пакункового.

Північно-німецкий-галицкий-полудневозахідно-російский рух граничний. З днем 1 серпня 1898 увійде в житє нова тарифа часть II, зшитка 2 яко тарифа виїмкова для перевозу збіжа і т. п. з полуднево-західної Росії до північної Німеччини. Рівночасно тратить силу обовязуючу така тарифа виїмкова з дня 1 січня 1896 враз з додатком I.

Рух граничний поміж Росиєю а Форарльберґом і стациями прибережними озера боденьского як Бреґенциєю, Лїндав, Романсгорн і Роршах. З днем 1 серпня 1898 увійде в житє додаток I. до тарифи часть II.

Телеґрами.

Мадрид 21 липня. Півурядово доказують тут, що ґен. Тораль не міг написати до ґен. Шафтера, що правительство іспаньске уповажнило єго капітулювати. Річ була така: Мінїстер війни дістав від маршалка Блянка дві депеші; в одній було донесенє Тораля о критичній ситуациї в Сантяґо, а в другій були подані услівя капітуляциї з жаданем інструкциї. Мінїстер відповів Блянкови, що нехай він спустить ся зі всїм на Тораля, бо мінїстер не може дати єму инших інструкций, як ті, які містять ся в кодексї войсковім. Тораль дїлав в найлїпшій вірі і подасть причини свого поступованя.

Москва 21 липня. Приїхала тут болгарска княжа пара з сином Борисом. На двірци повитав їх вел. кн. Серґій з женою з войсковими почестями. Повитанє було дуже сердечне. Серед окликів жителїв міста поїхала княжа пара до Кремля, де замешкала.

Париж 21 липня. Здає ся потверджувати ся вість, що Золя виїхав до Люцерни.

Мадрид 21 липня. Після вістий з Филипиньских островів, мали тамошні жителї допустити ся якогось насильства на 4000 іспаньских плїнників. Тут висказують надію, що заходам Франциї може удасть ся видобути нещасливі жертви з неволї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1898, після середно-європ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·50	11·27	—
Іцкан	6·15	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Терпополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Сколього [2])	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·16	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·15	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·26	—	—
Янова	—	—	—	9·25	12·50[6]	8·40[7]	—
Янова	—	—	—	—	—	3·11	6·20[8]

[1]) Від 10 липня дв 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 8 мая до 11 вересня. [4]) Від 8 мая до 11 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 8 мая до 11 вересня в будні дни. [6]) Від 1 липня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в будні дни. [8]) Від 1 до 31 мая вкл. що день, від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в неділї і сьвята.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·15	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Нідвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·15	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Терпополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребепова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Сколього	—	—	—	12·10	—	—	—
Брухович	—	—	—	—	—	8.12[2]	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·31[3]	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—
Янова	—	—	—	7.57[4]	8·53[5]	—	—

[1]) З Гребенова від 10 липня до 31 серпня. [2]) Від 8 мая до 30 червня вкл. і від 16 серпня до 11 вересня вкл. [3]) Від 1 липня до 15 серпня вкл. [4]) Від 1 до 31 мая і від 16 до 30 вересня що день, а від 1 червня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [5]) Від 1 червня до 15 вересня лише в будні дни.

втративши сорок тисяч франків, котрі виплатив без найменшого зворушеня.

Рожер відозвав ся:

— То що ми нинї грали нічого не значить, ви майже спали, не хочу ваших гроший.

— Жартуєте — відповів повільний Голяндець — я грав дуже добре, але не мав щастя. Ще відібю ся. Добраніч.

І розійшли ся.

На другий день довідались ми, що з розпуки за втраченими грішми застрілив ся Голяндець в своїй комнатї випивши чарку пончу.

Сорок тисячів виграних Рожером лежало на столї і Ґабриеля дивила ся на них з вдоволенем.

— Ми богаті — сказала — що зробимо з тими грішми?

Рожер нічого не відповів; видавав ся немов приголомшений від смерти Голяндця.

— Треба зробити яких тисяч пустот — говорила дальше — гроші так легко набуті повинно ся й легко пустити. Купім повіз, розгніваємо тим префекта маринарки і єго жінку. Хочу мати дияманти, кашміри. Попроси о відпустку і їдьмо до Парижа, тут нїколи не видамо такої суми.

Она задержала ся занепокоєна поведенєм Рожера. Вдивившп ся в підлогу з головою опертою на долонях, не слухав еї балакання.

— Що-ж тобі такого! — спитала поклавши руку на єго рамени. — Гнїваєш ся чи що? Не можу одного слова добути з тебе.

— Я дуже нещасливий — сказав вкінци придавляючи вітхане.

— Нещасливий! Тому що тамтой програв? Він підніс голову і подивив ся на неї мутними очима.

— Щож — доказувала она — що взяв собі свою втрату до серця і застрілив ся? Я не жалую грачів, що програють і певне що єго гроші у нас в лїпших руках як у него. Він був би їх видав на напитки і на тютюн а ми потрафимо зробити з них лїпший ужиток.

Рожер проходжував ся по комнаті зі спущеною головою і з напів примкненими заплаканими очима. Аж жаль брав дивити ся на него.

— Знаєш — сказала Ґабриеля — що не знають твоєї мягкої вдачі, могли би погадати, що ти фальшиво грав.

— А як би то була правда? — скрикнув і задержав ся перед нею.

— Ба! — відповіла усьміхаючи ся — ти не маєш тої зручности, аби фальшиво грати.

— А однако я грав фальшиво, обманював, я нужденний чоловік.

Она пізнала по єго зворушеню, що говорив правду. Сїла на софі і якийсь час мовчала.

— Я воліла би — відозвала ся вкінци дуже зворушеним голосом — щоби ти убив десятьох людий, нїж мав обманювати.

Пів години панувала мертва тишина. Сидїли обоє на тій самій софі і не поглянули на себе нї разу. Рожер встав перший і сказав досить спокійно: До побаченя.

— До побаченя — відповіла сухо і холодно.

Рожер говорив менї пізнїйше, що був би собі відобрав житє ще того дня, колиб не боявся, що товариші відгадають правдиву причину самоубийства. Не хотїв полишити поганої памяти о собі.

(Конець буде.)

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).